
TLAČOVÁ SPRÁVA

Výber z poslednej maliarskej tvorby výrazného koloristu a figuralistu slovenskej výtvarnej scény.

Autor, titul výstavy:	Milan Rašla: Zrkadlo v zrkadle
Miesto konania:	Záhorská galéria Jána Mudrocha v Senici, Sadová 619/3
Kurátorka:	Božena Juríčková
Otvorenie výstavy:	17.7.2026 (piatok) o 17.00
Trvanie výstavy:	17. júl (piatok) – 23. august 2026 (nedeľa)

Aktuálna výstava Milana Rašlu v ZGJM v Senici potvrdzuje jeho pozíciu významného figuralistu, koloristu a maliarskeho alchymistu. Odzrkadľuje ďalšie čiastkové posuny v celoživotnom programe, ktorý formuloval pomerne zavčasu, už pri svojom vstupe na výtvarnú scénu na začiatku 70. rokov minulého stor. Ťažiskom autorovej tvorby zostáva trvalé, dnes už vyše polstoročné úsilie o rozšírenie formálnych i obsahových možností obrazu. Vonkajším impulzom k takejto programovej stratégii bol predovšetkým ohlas dobových estetických modulov v kontexte európskeho resp. euroamerického umenia 20. stor., najmä novej figurácie a pop artu, resp. dadaizmu a surrealizmu.

Prezentovaný výber autorovej tvorby, zostavený hlavne z posledných resp. doteraz nevystavených maliarskych diel, sa odohráva v tematickom pásme sugestívnych, intelektuálne definovaných inšpirácií, čerpaných najmä zo širokospektrálnych artistných zdrojov hlavne v okruhu hudby resp. divadla a literatúry. Predstavujú nielen prirodzenú ozvenu Rašlovej profesionálnej pedagogickej praxe, ale rovnako sú prejavom celoživotnej vnútornej inklinácie k iným umeleckým múzam. Do hry výraznejšie vstupuje tiež fenomén reinterpretácie. Príkladom je napr. 3-dielny súbor Spiegel im Spiegel (Zrkadlo v zrkadle, nem.) ako vizuálna reakcia na rovnomennú duchovnú skladbu estónskeho skladateľa Arvo Pärta. Celý výstavný projekt je ekvivalentom názvu týchto obrazov a príznačne tiež alegóriou aj jeho širších, výrazne symbolických významových väzieb. Maliarska kolekcia, ktorá zahŕňa i 3D objekty, monitoruje a ďalej rozvíja kľúčové momenty autorovej tvorby – temperamentné maliarske gesto, príležitostné figurálne ukotvenie s orientáciou na epické články a fragmentárnosť príbehu, introspekciu zážitku a intervenciu pocitu, metaforické vrstvenie obsahu a jeho emotívne skenovanie prostredníctvom univerzálnej a najmä osobnej symboliky s plejádou individuálnych šifier, skratiek, odkazov a kódov vrátane rôznorodých materiálových štruktúr. Rafinovaná obsahovosť síce symptomaticky reflektuje i naratívne aspekty výpovede, avšak tentokrát v porovnaní s tvorbou staršej proveniencie operuje s výrazne vyššou mierou abstrahovanosti vlastného motívu i jeho imaginatívnej optickej poetiky až po samotný prah predmetnosti, do hry aktívnejšie vstupujú tiež kontemplatívne momenty a ďalej stupňujú komornú angažovanosť i lyrickú intonáciu diela. V danej, najnovšej kapitole je obrazová projekcia determinovaná už viac esenciou pocitu než epikou príbehu.

Osobitú stránku Rašlovho diela predstavujú technické a technologické nástroje tvorby. Jeho široký akčný rádius obsiahne pestrý register podôb od komornej i monumentálnej optiky na báze klasickej, ale i viacvrstvovej štruktúrálnej a asamblážovej maľby, koláže, dekoláže, frotáže a montáže cez 3D maliarsky objekt až po inštaláciu. Začiatkom milénia uviedol na výtvarnú scénu kánon recyklácie, v ktorom na princípe autocitácie, reinterpretácie vlastných obrazov verifikuje resp. aktualizuje ich témy, významy, formy, materiály, východiská, pričom tento konfrontačný záber nedeštruuje pôvodný originál. Vlastné maliarske gesto v konfigurácii tvaru, čiary, línie a najmä škvrnny zostáva rozhodujúcim článkom jazyka, ale čoraz častejšie sa ocitá v korelatívnych vzťahoch s inovatívnymi a odvážnymi pracovnými postupmi na báze alchymie a osobných objects trouvés. Určujúcim koeficientom, syntetickým prvkom, ktorý tieto rôznorodé podnety integruje do autentického celku, je jednoznačne neiluzívne traktovaná a špecificky „rašlovsky“ limitovaná farebná kultúra diela. Zostáva plošne artikulovaná v teritóriu predovšetkým emotívnych a logicko-symbolických väzieb.

Milan Rašla aj súčasnou tvorbou, prezentovanou v ZGJM o. i. tiež v rámci životného jubilea, deklaruje stále otvorený autonómny priestor pre projekciu svojej stratégie unikátnej, nonšalantnej a relatívne viacrozmernej vizuálnej aj sémantickej reči obrazu.

Božena Juríčková

Milan Rašla sa narodil v roku 1946 v Bratislave. V rokoch 1960 – 1964 študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave, v rokoch 1964 – 1970 pokračoval v štúdiu na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave na oddelení krajinárskeho a figurálneho maliarstva v ateliéri profesora Jána Želibského. Od roku 1972 pôsobí ako vysokoškolský pedagóg; najskôr na VŠVU a od roku 1987 až doteraz ako docent na Katedre scénografie Vysokej školy múzických umení v Bratislave, kde zastával funkciu prorektora a v rokoch 2011 - 2015 rektora. V rozpätí 1988 – 1998 bol členom voľného umeleckého združenia Modré hrušky. V druhej polovici 70-tych rokov začali jeho aktivity na Záhorí - metodicko-odborná práca v oblasti neprofesionálneho výtvarného prejavu v senickom regióne.

Od roku 1969 prezentuje svoju tvorbu doma aj v zahraničí: doteraz absolvoval spolu 36 individuálnych výstav a zúčastnil sa na viac ako 75 kolektívnych výstavách. Umelecke diela sú zastúpené vo verejných i súkromných zbierkach doma aj v zahraničí.

Venuje sa komornej maľbe a maliarskemu objektu; realizoval viaceré výtvarné dotvorenia interiérov i exteriérov verejných budov. Žije, pracuje a tvorí v Bratislave.